

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ ΦΙΛΤΑΤΩ ΜΟΙ

ΠΑΝΑΓΗ ΣΚΛΑΤΣΟΤΗΝΗ.

*Ελα, παιδάκι μου,
Στήν αγκαλιά μου,
Πέσε 'ς τ' στήθη μου
Νὰ κοιμηθῆς.
*Ελα, καμάρι μου,
Καὶ τὴν καρδιά μου
Σάχω προσκέφαλο
Ν' ἀναπαυθῆς.

*Άλλη δὲ μῶμειε
Παρηγορία
Άπο σὲ, ἀγάπη μου,
Στὴν δυστυχῆ!
Μ' ἔσθ τὰ δάκρυα,
Τὴν ἐρημία,
Τάχω παράδεισο
Στὴ μαύρη γῆ! —

Κοιμήσου, ἐλπίδα μου,
Καὶ τώρα η πλάσι
Κοιμᾶται ἀμέριμνα
Τύποιος βαθός.
Τοῦ κόδουν η Δέσποινα
Νὰ σ' ὀνειριάσῃ
Κ' ἐκεῖ ποῦ βρίσκεται
Νᾶσαι κ' ἐσν! —

—Γιὰ πές μου, μάρα μου,
Τῇ τάχα ρά ται,
Ποῖοι τάχα χαρούται
Ἐκεῖ ψηλά,
Ποῦ εἰς τ' ἀστρού ἀνάμεσα
Κρυφοπετεῖται
Τόσα χρυσόφτερα
Κι' ωραῖα παιδιά; —

—Ἐκεῖ 'ς τὰ οὐράρια,
Γλυκειά μουν ἐλπίδα,
Ἐχουν τὴν ἄνοιξι
Παντοτεινή.
Εἰν' ἄλλος κόσμος,
Ἄλλη πατρίδα,
Δὲν 'μοιάζει, ἀγάπη μουν,
Τὴ μάταιη γῆ!

*Ἐκεῖ ἔχει ο Πλάστης σου
Τὴν κατοικία του,
Καθὼς κ' οι ἄγρελοι
Οι γαλαροί,
Ποῦ φτερονυγίζονται
Ολόγραφά του,
Κι' όποι σσδ μοιάζονται,
Ξανθὸς παιδί! —

—*Εν' ἀχτινόφτερο,
Γλυκὸς ἀγγελοῦδε
Ποῦ ἐψές ἐφάνηκε
Στὸν οὐρανὸν,
Λές, μάρα, κ' ἔψαλλε
Γιὰ μὲ τραγοῦδε
Καὶ σὰν ρὰ μῶλεγε,
Πέταξ; ἐδῶ.

Δὲν ζέρω, ἀδέλφι μουν,
Τοῦπα, ἀν' μ' ἀφίνη
Νᾶλθω η μαροῦλα μουν
Χωρὶς αὐτή.
Στάσου, καρτέρεσε
Νᾶλθη κ' ἐκείνη,
Καὶ τότ' ἐρχόμαστε
Κ' οι δύο μαζῆ.

*Ελα, μαροῦλα μουν,
Κ' ἔσθ μ' ἐμέρα
Ἐκεῖ 'ς τὰ σύγγεια,
Στὸν Οὐρανὸν,
Σιμὰ 'ς τὸν Πλάστη μουν
Θέλω κ' ἐσέρα
Νὰ σ' ἔχω, μάρα μουν,
Νὰ σὲ φιλῷ!

Μ' ἀρθη τὸ μέτωπο
Θὰ σου στολίζω,

Εἰς τὴν ἀγκάλη σου
Θὰ τραγουσδῶ.
Μὲ τ' ἀγγελόποντα
Θὰ παιγνιδίζω,
Καὶ σὸν ἀδέλφια μον
Θὰ τ' ἀγαπῶ.—

Καὶ τέτοια λέγωντας
Τ' ἀθῶ τὸν στόμα
‘Ο “Υπνος” ιόντειος
Μ’ ἔκα φιλλ....
·Σ τὰ χεῖλη τὸν ἀστραφτε
Τὸ γέλοιο ἀκόμα,
Κι’ ἀποκομήθηκε
Σὰρ τὸ πουλλ.

Τ’ ἀστέρια ἐσθύστηκαν
Γλυκοχαράζει,
‘Η μάρα ή δύσινχη
Μόρη ξυπνᾶ...
Ζητεῖ τὸ τέκρο της
Γλυκὰ τὸ κράζει
Τοῦ κάκου!... ἐπέταξε
Σ’ ἄλλη ἀρκαλά.

Φεβρουάριος, 1869.

ΑΝΔΡ. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

ΛΙΣΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ Θ'. ΦΤΛΔ. ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

A.ον ΜΥΣΤΙΚΟΣ

B.ον ΜΑΪΟΣ [ἐν ἀκροστιχίδι]

ΑΙΝΙΓΜΑ Η'.

Εἰς τὴν ὅπαρξιν σου εἴμαι ἀναγκαῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.
Μή μὲν ἀναγραμματίσῃς, διότι εὐθὺς θὰ μεταβέλει
Τ’ ὄνομά μου εἰς χορίν.
Óπως δὲ τὸν λόγοντά με προστηκόντως ἀνταπείψω,
Οὐδ’ ἡμέραν τῆς ζωῆς του εὔχομαι γὰ μὴ τῷ λειψώ,
Διότι εἰς ἄλλοιμον ’ς αὐτὸν!

B.—M.

Ἐνέκα τῆς ταχύτητος μεθ’ ἵς έ-
ξεντώθη τὸ ἄρδα χεῖρας φυλλάδιοι,
παρειστέφρησαν λάθη τινά, ὥρ παρα-
κατιόντες διορθοῦμεν τὰ κυριώτερα, ἀ-
φίερτες τὰ λοιπά εἰς τὴν τῷν ἀν-
γρωτῶν ἐπισκειαν.

Ἐν σελίδῃ 339. στήλη δευτέρᾳ στίχ. 48 ἀν-
τὶ θάπους, ἀνάγ. πάθοντα. Ἐν σελίδῃ 346
στήλη δευτέρᾳ, στίχ. 5, ἀντὶ ἔκρατει, ἀνα-
έκρατει.

Ἐν σελίδῃ 348, στήλ. δευτέρᾳ, στίχ. 29,
ἀνάγνωθι.

—Καὶ οἱ κρυστάλλινοι τροχοί σας;
—Δέν θὰ τοὺς θέσωσιν γὴ μετὰ παρέλευσι
μηνός.

—Τότε ἔχομεν καιρὸν τετλ.

Ἐν σελίδῃ 355, στήλ. πρώτῃ, στίχ. 13, ἀν-
τὶ ἀδελφός τις, ἀναγ. ἀδελφὸς της. Ἐν
τῇ αὐτῇ σελίδῃ καὶ στήλῃ, στίχ. 30, ἀντὶ Δυ-
στυχεῖ, ἀναγ. Δυστυχεῖ. Ἐν τῇ αὐτῇ σε-
λίδῃ καὶ στήλῃ, στίχ. 42 ἀντὶ κεθὲ, ἀνάγ-
κατὰ. Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδῃ, στήλῃ δευτέρᾳ,
στίχ. 3, ἀντὶ διερευνήσεωθ, ἀναγ. διερευ-
γὴ σεωθ.